

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. В., 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В. в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А.М.П.

при участието на секретаря И. СТ. К.А
като разглежда докладваното от А.М.П. Гражданско дело № 20221300100046
по описа за 2022 година

Предявен е иск от Б. Г. Б., ЕГН *****, чрез пълномощника му адвокат Й. Д. от САК със съдебен адрес гр. С., бул. К.А.Д.-К. № 5, вх. В, ап. 25 против ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД, вписано в ТР с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., пл. „П.“ № * за сумата 25 001,00(двадесет и пет хиляди и един) лева, - като частичен иск от 250 000,00 (двеста и петдесет хиляди) лв.- главница, представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от Б. Г. Б., вследствие на ПТП от 10.01.2019 г., ведно със законната лихва върху присъдената сума от 06.02.2021 г. - датата на из□тичане на тримесечния срок за произнасяне по доброволната претенция от страна на ответника до окончателното заплащане на обезщетението; както и разноски по производството.

Поддържа се в исковата молба , че на 10.01.2019 г., около 08:50 часа, по път 11-12, в землището на с. И., обл. В., Б. Г. Б. управлявал л.а. „М. Ц 250 ТД“, с рег. № ВН ** ВХ, с посока на движение от гр. Б. към гр. В..

По същото време, по същия път, но с посока противоположна на л.а. „М. Ц 250 ТД“, се движел л.а. „Д.Д.“ с рег. № СВ 8144 КС, управляван от К. Ц. К..

На около км. 4+600, поради непочистен и небезопасен пътен участък, Б. Б., при преодоляване на десен за него завой, изгубил контрол над управлението на автомобила, навлязъл в насрещната лента за движение, като автомобилът му ротирал около собствената си ос, плъзгайки се неконтролируемо.

Водачът на л.а. „Д.Д.“ възприел загубата на контрол върху автомобила, управляван от Б. Б., но въпреки това продължил напред, без да прави какъвто и да е опит да спре.

След движение напред от около 115 м., К. К., управлявайки л.а. Д. се сблъскал с л.а. М., при което настъпили материални щети по двата автомобила, Д.та се преобърнала в крайпътната канавка, а Б. Б. получил множество тежки трав□ми .

За така настъпилото ПТП били уведомени органите на реда, като на местопроизшествието пристигнал екип на ОД на МВР - гр. В. и екип на Спешна Медицинска Помощ. Полицейските служители съставили Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № */14.01.2019 г.

На основание чл. 212, ал. 2 от НПК било образувано досъдебно производство № 8/2019 г. по описа на ОДМВР - гр. В., пр.пр. № */2019 г. по описа на РП-В., като с Постановление на разследващия полицай от 24.02.2021 г. Б. Б. е привлечен в качеството му на обвиняем.

С оглед наличието на предпоставките, визирани в чл. 78а от НК, РП - В. е внесла предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, като делото е внесено за разглеждане в РС - В. и е образувано НАХД № ***/2021 г.

С Решение № 211 от 18.05.2021 г., РС В. е признал обвиняемия Б. Б. за виновен за извършването на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „а“, във вр. с чл. 342, ал.1 от НК, във вр. с чл. 20, ал.1 и ал. 2 от ЗДвП, като на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 лв. Решението е влязло в законна сила на 02.06.2021 г.

Поддържа се, че в хода на съдебното следствие по безспорен начин се било установило, че към момента на загуба на контрол от страна на Б. Б., л.а. Д. е отстоял на повече от 100 м. от мястото където е настъпил сблъсък между двата автомобила, като водачът К. К. е имал възможността да спре много преди мястото на удара, при което траекториите на двата автомобила е нямало да се пресекат и да настъпи удар между тях.

Излага се, че с бездействието си, отказвайки по неясни причини да спре и да предотврати удара, водачът К. К. е допринесъл за настъпване на ПТП и е причинил изключително тежки телесни увреждания на Б. Б..

Вследствие на гореописаното ПТП пострадал Б. Б., който получил следните травматични увреждания:

1. Тежка телесна повреда, представляваща травматично разкъсване на тъпанчевата мембрана на дясно ухо, с излив на кръв от нея и загуба на слухова функция, представляваща загуба на сетивен орган - постоянно разстройство на здравето;
2. Средна телесна повреда, представляваща тежка черепно- мозъчна травма, с оток и излив на кръв в субарахноидното пространство и изпадане в пълно безсъзнателно състояние - разстройство на здравето, временно опасно за живота;
3. Средна телесна повреда, представляваща фрактура на черепна основа вдясно - разстройство на здравето, временно опасно за живота;
4. Контузии на слепоочна кост и теменна кост на черепа - разстройство на здравето, причинило физическа болка и страдание за период по-дълъг от 30 дни;
4. Травма на слепоочния дял, довела до зрителни нарушения, паралитична мудриаза на дясно око и глаукома - постоянно разстройство на здравето, причинило физически болки и страдания за период по-дълъг от 30 дни;
5. Пареза на лицевия нерв вдясно - постоянно разстройство на здравето, причинило физически болки и страдания за период по-дълъг от 30 дни;
6. Травма на гръбначен стълб, довела до деформация и кифоза на ниво Th12-L1 - разстройство на здравето, причинило физически болки, страдания и ограничение на движенията за период по-дълъг от 30 дни;
7. Медианна дискова херния на нива Th9-Th10 и L5-S1, медиална и парамедиална левостранна сублигаментарна дискова херния на нива ТП12-Ъ1 и Ъ1-Ъ2 - разстройство на здравето, причинило физически болки, страдания и ограничение на движенията за период по-дълъг от 30 дни;
8. Протрузия на ниво ТЪ11-ТЪ12 - разстройство на здравето, причинило физически болки, страдания и ограничение на движенията за период по-дълъг от 30 дни;

Тъй като след настъпване на ПТП ищецът се намирал в изключително тежко състояние, в безсъзнателно състояние до степен на комозионна кома, е транспортиран по спешност от екип на СМП в МБАЛ „С.П.“ АД - В., където първоначално е настанен в шокова зала, с цел стабилизиране на състоянието му, а след това е преведен в реанимация. Б. е седиран и приведен към апаратна вентилация. След консултация с неврохирург е насочен за диагностично уточняване и лечение в УМБАЛ „С.А.“ АД - гр. С..

Още същия ден, Б. е преведен в УМБАЛ „С.А.“ АД - гр. С., като е настанен в КАИЛ. С цел установяване на налични травматични уреждания и диагностициране на състоянието му, са извършени редица прегледи от неврохирург, кардиолог, УНГ и травматолог, както и изследвания. Извършени са множество параклинични изследвания, компютърна томография на цяло тяло, както и рентгенография на тазови кости. След извършване на всичко необходимо, медиците диагностицирали състоянието му. Установена е налична тежка черепно- мозъчна травма с оток на мозъка, фрактура на черепната основа вдясно, мозъчна контузия на паритален дял и темпорополарен дял вдясно, както и излив на кръв в субарохиоидното пространство на мозъка. Също така, са установени контузии на меките тъкани около дясното ухо и разкъсване на тъпанчевата мембрана на същото, с изхвърляне на кръв от нея. Освен това, е установена и пареза на лицевия нерв вдясно. След клинично обсъждане, е взето решение за провеждане на консервативно лечение, приложена му е терапевтична схема на лечение. Проведена е и активна рехабилитационна програма.

На 28.01.2019 г., ищецът бил изписан от лечебното заведение, като са му дадени препоръки за спазване на хигиенно- диетичен режим и лечение в амбулаторни условия - прием на медикаменти и наблюдение от специалист. Дадени са му препоръки за продължаване на рехабилитацията в специализиран рехабилитационен център и спазване режим на покой, с цел спомагане оздравителния процес и постепенното му върщане към нормалния ритъм на живот.

Въпреки проведеното консервативно лечение и изписването на Б. от лечебното заведение в стабилизирано общо и неврологично състояние, месеци наред продължава да се чувства нестабилен, а болките му така и не стихват. Всичко това породило нуждата от осъществяване на преглед при специалист.

На 12.03.2019 г., ищецът бил прегледан в МЦ „С.П.“ ЕООД - гр. В.. Извършена му е повторна компютърна томография на главен мозък за проследяване на състоянието му, като е установена посттравматична енцефаломация вдясно.

Освен непоносимите и вече непосилни за него болки в главата, Б. започнал да чувства и смущения в зрителната си способност. Зрението му било значително отслабено и замъглено, което наложило посещение при офталмолог на 26.05.2020 г. След извършване на необходимата диагностика е установено нарушение в зрителната функция, като усложнение от тежката черепно-мозъчна травма и контузията на слепоочната кост на черепа. Определена е зрителната острота на дясното око на 60%, а на лявото на 40%, неподлежащо на корекция. Също така, поради увредата на нервите и мускулите, е констатираната и паралитична медриаза и развилата се глаукома на дясното око.

Няколко дни по-късно, на 16.06.2020 г., се наложило Б. отново да посети специалист, тъй като се оплаквал от остра болка в зоната на апендикса, която ирадираща към слабините му, както и загуба на ориентация и световъртеж. В резултат е установено нарушение на вестибуларния апарат, като последица от вътречерепната травма. Приложено му е медикаментозно лечение.

Освен острите болки в главата, наличния световъртеж, загуба на ориентация, отпадналост и зрителни смущения, Б. започнал да чувства силна болка и шум в ушите, като след консултация с УНГ специалист, на 18.06.2020 г., е установена и загуба на звукова функция на дясното ухо, като последица от получените травматични уреждания.

Поради силните болки, които изпитвал в лумбалната област, на 12.08.2020 г., му е извършена магнитно-резонансна томография на лумбален отдел на гръбначния стълб в УМБАЛСМ „Н.И.П.“. В резултат, е установена деформация и увеличена извивка на ниво Т11-Т12, медианна дискова херния на ниво Т9-Т10, протрузия на ниво Т11 - Т12, медианна и парамедианна левостранна сублигаментарна дискова херния на нива Т11-Т12 и Т12-Т13 и медианна сублигаментарна дискова херния на ниво Т13-Т14.

Вследствие на ПТП и получените при него травми, Б. изпитал силни по интензитет физически болки и страдания. Месеци наред, Б. се намирал в изключително тежко здравословно състояние, изпитвайки непоносими болки в травмираните зони по тялото си и осъществявайки редица консултации при специалисти. От една страна, чувствал остра болка в главата, която станала хронична, а от друга, пронизваща болка в гръбначния стълб, ограничаваща движенията

му. Ищецът изпитва мускулна слабост и изтръпване в долните си крайници, постоянна болка в гърба, която при най-елементарни движения се усилва до степен на непоносимост. Освен това, чувства постоянна замаяност, отпадналост и позиви за повръщане. А поради нарушената функция на вестибуларния апарат чувства загуба на ориентация, неустойчивост при ходене, прилошава- не при изправяне от седнало и легнало положение. Също така, чувства смущения и в съзнанието, изразяващи се в унесеност, както и замъгляване на зрението. Вследствие на получените травматични увреждания, зрението на Б. е значително отслабено, а слуховата функция на дясното ухо е загубена.

Поддържа се в исковата молба, че Б. Г. Б. е неспособен да извършва каквито и да било обичайни и ежедневни дейности, като се нуждае от постоянна подкрепа и съдействие на своите близки за осъществяването на хигиенните си и битови нужди. Едва на 27 годишна възраст, Б. вече не чува с дясното си ухо, зрението му е твърде отслабено и влошено, движенията ограничени и болезнени, а поради наличната паралитичната медриаза на дясното око постоянно носи тъмни очила, като всичко това го кара да се чувства безполезен и непълноценен човек в своето ежедневие.

Към настоящия момент, все още не бил възстановен от получените травматични увреждания. С цел овладяване на болковия синдром и към момента той приемал обезболяващи и противовъзпалителни медикаменти.

С Експертно решение на ТЕЛК № 307 4 от 09.09.2020 г. при МБАЛ „С.П.“ АД е оценена работоспособността на ищеца 50 % трайно намалена работоспособност за срок от 2 /две/ години, до 01.09.2022 г.

Твърди се, че всички тези физически болки и страдания, неудобства и затруднения, които Б. е търпял и продължава да търпи, се явяват неимуществени вреди, които са в пряка и непосредствена последица от ПТП на 10.01.2019 г. и с оглед справедливостта, те следва да бъдат репарирани.

Тъй като към датата на ПТП по отношение на л.а. „Д.Д.“ с рег. № СВ 814 4 КС е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № BG/03/518001627200, със срок на действие от 07.09.2018 г. до 06.09.2019 г., сключена при ЗАД „Б.В.И.Г.“, то ответникът се явява пасивно легитимиран да отговоря по така предявената претенция.

С оглед императивните разпоредби на Кодекса за застраховането, с искане Вх. № 4061 от 06.11.2020 г., била предявена доброволна претенция пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение за неимуществените вреди, търпени от Б.. С писма Изх. № П 01174/26.11.2020 г. и № П 00081/26.01.2021 г. от застрахователното дружество поискали представяне на допълнителни документи от воденото досъдебно производство, документи, с които към онзи момент не разполагали.

С оглед изтичането на законоустановения тримесечен срок, в който ЗАД „Б. ВИГ“ нито платил, нито отказал да заплати застрахователно обезщетение, за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящата претенция.

Сочи се в исковата молба , че сума в размер на 500 000,00 лв., би успяла до някаква степен да обезщети претърпените от ищеца неимуществени вреди.

Доколкото обаче, травматичните увреждания на Б. Б. се дължат както на виновното, противоправно поведение на водача на л.а. Д. с рег. № СВ 814 4 КС К. К., така и на виновното поведение на ищеца, твърдят, че е налице равен принос на двамата водачи за настъпване на процесното ПТП.

С оглед разпоредбата на чл. 496 от КЗ, във връзка с чл.409 от КЗ във връзка с чл. 84, ал. 3 от ЗЗД застрахователят по застраховка „Г.О.“ на автомобилистите дължи и лихва за забава от датата на постановения отказ/изтичането на 3-месечен срок от предявяване на доброволната претенция до датата на плащането на обезщетение.

По искане на ищеца е привлечено трето лице помагач на страната на ищеца- АПИ.

В срока е постъпил отговор от ответника ЗАД „Б.В.И.Г.“ АД, вписано в ТР с ЕИК ***, в

който се оспорва основателността на исковата претенция. Поддържа се в отговора, че не е настъпило застрахователно събитие, което да обективира отговорността на този застраховател. Позовават се на мотивите на Решение от 18.05.2021 г. по а.н.д.№***/2021 г. по описа на ВРС, в което изрично е прието, че водача на застрахования при ответното дружество автомобил „Д. Д.“ с рег. № СВ8144 КС не е имал техническа възможност да предотврати пътнотранспортното произшествие с аварийно спиране. Оспорва се и наличието на валидно застрахователно правоотношение, както и наличието на виновно и противоправно поведение на водача К. Ц. К.. Излага се, че представеният с исковата молба Констативен протокол за пътнотранспортно произшествие не е оспорен от ищеца и от него се установява, че виновен за настъпването на ПТП е именно Б. Г.Б., който се е движил с несъобразена скорост, губи контрол и блъска Участник 2, който е застрахован в ответното дружество по застраховка ГО на автомобилистите, поради което считат, че виновен е ищеца. Оспорва се механизма на ПТП. Оспорва се и вида и характера на уврежданията на ищеца. При условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Пак при условията на евентуалност считат, че е налице независимо съизвършителство и съвина между водача на лекия автомобил „М.“ и водача на л.а. „Д.Д.“. Иска се отхвърляне на исковата претенция и се претендират разноски по производството.

По искане на ответника е привлечен като трето лице помагач на страната на ответника ЗД“БУЛ ИНС“ АД. Иска се да бъде отхвърлен предявения иск и присъждане на разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства и във връзка със становищата на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

На 10.01.2019 г., около 08:50 часа, по път 11-12, в землището на с. И., обл. В., Б. Г. Б. управлявал л.а. „М. Ц 250 ТД“, с рег. № ВН ** ВХ, с посока на движение от гр. Б. към гр. В..

По същото време, по същия път, но с посока противоположна на л.а. „М. Ц 250 ТД“, се движел л.а. „Д.Д.“ с рег. № СВ 8144 КС, управляван от К. Ц. К..

На около км. 4+600, Б. Б., при навлизане в десен за него завой по посока на движението си, изгубил контрол над управлението на автомобила, навлязъл в насрещната лента за движение, като автомобилът му ротира около собствената си ос, плъзгайки се неконтролируемо. Лекият автомобил „М.“ навлязъл в летата за насрещно движение, в резултат на управлението с несъобразена скорост с конкретните пътни и атмосферни условия при заснежена и заледена пътна настилка. В тази лента в срещуположно в този момент се е движил л.а. „Д.“.

Водачът на л.а. Д.“ при възникналата опасност отклонил автомобила вдясно, оставяйки следа върху десния банкет, за да избегне удара. Видно от приложения фотоалбум към делото, отдясно на лекия автомобил в пътния банкет има сняг, който е избутан от снегопочистващата техника, поради което този водач не е могъл да изведе автомобила върху пътния банкет.

Видно от протокола за оглед на местопроизшествието, ударът е настъпил в десния край на дясната пътна лента/лентата за движение на л.а. „Д.Д.“, т.е. в лентата за насрещно движение на лекия автомобил „М.“, като в резултат на удара лекия автомобил „Д.“ напуснал платното за движение вдясно и се преобърнал в крайпътния отводнителен канал.

Лекият автомобил „М.“ се е движил в посока от Б. към В. със скорост от 84 км/ч.

Лекият автомобил „Д.“ се движел в обратна посока със скорост от около 50 км/ч.

Вследствие на удара настъпили материални щети по двата автомобила, Д.та се преобърнала в крайпътната канавка, а Б. Б. получил множество тежки травми.

За така настъпилото ПТП били уведомени органите на реда, като на местопроизшествието пристигнал екип на ОД на МВР - гр. В. и екип на Спешна Медицинска Помощ. Полицейските

служители съставили Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 4/14.01.2019 г.

На основание чл. 212, ал. 2 от НПК било образувано досъдебно производство № 8/2019 г. по описа на ОДМВР - гр. В., пр.пр. № 104/2019 г. по описа на РП-В., като с Постановление на разследващия полицай от 24.02.2021 г. Б. Б. е привлечен в качеството му на обвиняем.

С оглед наличието на предпоставките, визирани в чл. 78а от НК, РП - В. е внесла предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, като делото е внесено за разглеждане в РС - В. и е образувано НАХД № ***/2021 г.

С Решение № 211 от 18.05.2021 г., РС В. е признал обвиняемия Б. Б. за виновен за извършването на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „а“, във вр. с чл. 342, ал.1 от НК, във вр. с чл. 20, ал.1 и ал. 2 от ЗДвП, като на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 лв. Решението е влязло в законна сила на 02.06.2021 г.

Вследствие на гореописаното ПТП пострадал Б. Б., получил множество тежки травматични увреждания.

Тъй като след настъпване на ПТП ищецът се намирал в изключително тежко състояние, в безсъзнателно състояние до степен на комозионна кома, е транспортиран по спешност от екип на СМП в МБАЛ „С.П.“ АД - В., където първоначално е настанен в шокова зала, с цел стабилизиране на състоянието му, а след това е преведен в реанимация. Б. е седиран и приведен към апаратна вентилация. След консултация с неврохирург е насочен за диагностично уточняване и лечение в УМБАЛ „С.А.“ АД - гр. С..

Още същия ден, Б. е преведен в УМБАЛ „С.А.“ АД - гр. С., като е настанен в КАИЛ.

От назначената по делото автотехническа експертиза се установява, че двата автомобила, между които е настъпил сблъсък са се движили срещуположно. В условията на произшествието пътната настилка е била заснежена и заледена, времето е било облачно и студено, светла част на денонощието.

Поради управление с несъобразена скорост при заснежена и заледена пътна настилка, при км 4+600 при навлизане в десен завой по посока на движението си, водачът на л.а. „М.“ е изгубил контрол върху управлението на автомобила, като автомобилът е започнал да се плъзга странично, като е навлязъл в лентата за насрещно движение, по която в същия момент се е движил в противоположна посока л.а. „Д.“. Лекият автомобил „М.“ е изгубил устойчивото си движение в условията на завоя, не е следвал промяната на траекторията на пътя, като е навлязъл в лентата за насрещно движение поради невъзможността от уравновесяване на инерционната центробежна сила и силата на странично сцепление.

Ударът е настъпил в лентата за насрещно движение за лекия автомобил „М.“, като в резултат на удара лекият автомобил „Д.“ е напуснал платното за движение вдясно и се е преобърнал в крайпътния отводнителен канал (канавка).

Водачът на л.а. „Д.“ е възприел като опасност лекия автомобил „М.“ при навлизането му в лентата за насрещно движение, но не е имал техническа възможност своевременно да предприеме действия за аварийно спиране и да спре преди мястото на удара, но е направил опит да предотврати произшествието, като е отклонил автомобила вдясно.

Водачът на л.а. „Д.“ дори да е спрял автомобила при възникналата опасност за движението, удар пак ще настъпи, тъй като произшествието е настъпило в полагащата се пътна лента за движение на л.а. „Д.“. Автомобилът „Д.“ не е било възможно да бъде изведен извън платното за движение вдясно, поради наличието на снежна покривка от снегопочистващата техника върху десния пътен банкет.

Според вещото лице от техническа гледна точка причина за настъпване на процесното произшествие е управлението с несъобразена скорост от водача на л.а. „М.“ с конкретните пътни и атмосферни условия в условията на заснежена и заледена пътна настилка.

От назначената и приета по делото съдебномедицинска експертиза се установява, че на пострадалия са причинени: черепно мозъчна травма, изразяваща се в мозъчна контузия, кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, счупване на черепната основа- пирамида с разкъсване на

дясна тъпанчева мембрана и кръвотечение от десния слухов канал; мекотъканна травма в областта на дясна ушна мида; охлузвания по тялото, парези на лицевия нерв в дясно, като е налице пряка причинно-следствена връзка между нараняванията и ПТП-то.

*При така установената по-горе фактическа обстановка настоящият съдебен състав приема следното от **правна страна**:*

От правна страна предявените иски за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, съдът квалифицира по чл.432, ал.1 от КЗ, във връзка с чл.45 от ЗЗД.

На първо място така предявените иски са процесуално допустими.

От представеното копие на писмена застрахователна претенция се установява, че на 06.11.2020 г. ищецът е предявил извънсъдебно претенциите си. В законоустановения тримесечен срок по чл.496, ал.1 от КЗ ответникът не е заплатил застрахователно обезщетение, а с писма от 26.11.2020 и 26.01.2021 г.е поискал представяне на допълнителни документи и нито е отказал, нито е заплатил обезщетение. Настоящите иски са предявени в съда на 28.01.2022 г. и в този смисъл се явяват процесуално допустими.

По същество на предявените иски. Същите са неоснователни и недоказани и като такива следва да бъдат отхвърлени изцяло, по следните съображения:

Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Г.О.", *между прекия причинител на вредата и застрахователя*. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждания за обезщетяване на причинените вреди.

Уважаването на исковите претенции на ищите е предпоставено от следното :

Настъпило пътнотранспортно произшествие по смисъла на закона - съгласно легалната дефиниция на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, „Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети".

Наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Г.О." на автомобилистите, по отношение на лекия автомобил-причинител на произшествието, ангажиращо отговорността на ответника в качеството му застраховател по Кодекса за застраховането;

Виновно, противоправно поведение на собственика на автомобил „Д.“ при настъпилото ПТП с управляващия л.а. „М.“;

Настъпило застрахователно събитие - ПТП с тежки увреждания на здравето на Б. Г. Б., които обаче са следствие от неговото виновно поведение, установено с влязла в сила присъда.

Настъпили неимуществени вреди, представляващи болки и страдания за Бопис Б..

От събраните по делото писмени доказателства, в т.ч. Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, протокол за оглед на местопроизшествие, фотоалбум, авто-техническа експертиза, назначена по д.п., Предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание на основание чл.78а НК, решение № 211 от 18.05.2021 г. На РС В. и мотивите към него, множество медицински документи, както и от заключението на изготвената и приета в настоящото производство съдебно-автотехническа експертиза, безспорно се установи механизма на настъпване на процесното ПТП, както и обстоятелството, че същото е настъпило по изключителна вина на ищеца. В тази връзка по делото безспорно се установи, че водачът на л.а. „М.“ ищецът Б. поради управление с несъобразена скорост при заснежена и заледена пътна настилка, при км 4+600 при навлизане в десен завой по посока на движението си, водачът на л.а. „М.“ е изгубил контрол върху управлението на автомобила, като автомобилът е започнал да се плъзга странично и е навлязъл в лентата за насрещно движение, по която в същия момент се е движил в противоположна посока л.а. „Д.“. Лекият автомобил „М.“ е изгубил устойчивото си движение в условията на завоя, не е следвал промяната на траекторията на пътя,

като е навлязъл в лентата за насрещно движение поради невъзможността от уравнивяване на инерционната центробежна сила и силата на странично сцепление. Ударът е настъпил в лентата за насрещно движение за лекия автомобил „М.“, като в резултат на удара лекият автомобил „Д.“ е напуснал платното за движение вдясно и се е преобърнал в крайпътния отводнителен канал (канавка).

От заключението на изготвената съдебно-автотехническа експертиза е видно още, че водачът на лек автомобил марка „Д.“ се е движил правомерно, в рамките на разрешената скорост, като същият не е имал никаква техническа възможност да предотврати настъпването на пътнотранспортното произшествие.

Налице е влязло в сила решение, с което ищецът е признат за виновен за настъпилото ПТП с тежки последици за самия него.

Съгласно чл. 413, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), влезлите в сила присъди и решения са задължителни за гражданския съд по въпросите: извършено ли е деянието, виновен ли е деецът и наказуемо ли е деянието. Аналогична е разпоредбата и на чл. 300 ГПК, поради което тези предпоставки от фактическия състав на неправомерното увреждане са установени и доказани с посоченото по-горе решение.

Съгласно т.15 от Тълкувателно решение №6/2012 г.от 06.11.2013 г. на ВКС ОСГТК, решението по чл.78а НК, с което наказателният съд освобождава подсъдимия от наказателна отговорност и му налага административно наказание, е приравнено по значение на влязла в сила присъда. Следователно и при отчитане на обективните и субективни предели на одобреното споразумение, настоящият съдебен състав, счита че трябва да зачете силата на пресъдено нещо на съдебния акт. Доколкото уврежданията са елемент от престъпния състав на престъплението средна телесна повреда, то силата на присъдено нещо на Решението по чл.78а НК обхваща и установяването на техния вид и характер, както и пряката причинна връзка с извършеното противоправно деяние, поради което и е задължителна за гражданския съд.

За да възникне деликтната отговорност по чл.45 от ЗЗД, следва да са налице всички елементи от фактическия състав на цитирания правен институт, като в настоящия случай безспорно се установи, че липсва основният елемент **вина и противоправно поведение от страна на водача на лекия автомобил „Д.“**, които да са довели до вредоносния резултат.

Във връзка с гореизложеното по делото безспорно се установи, че е налице липса на основание за ангажиране отговорността на водача на лекия автомобил „Д.“, респективно на застрахователя по застраховка „ГО“ на същия.

При този извод съдът счита, че не следва да се произнася по алтернативното искане, за намаляване на присъденото обезщетение, след отчитане на значително висок процент на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на мотопеда, който с поведението си сам е поставил в опасност живота и здравето си.

Предвид неоснователността на главната претенция, неоснователни са и акцесорните за обезщетение в размер на законната лихва.

По разноските: ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответната страна ЗАД“Б.В.И.Г.“ АД на основание чл.78,ал.3 ГПК сумата от 630 лева разноси по делото от които 330 лева за експертизи и 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от **Б. Г. Б., ЕГН *******, чрез пълно□мощника му адвокат Й. Д. от САК със съдебен адрес гр. С., бул. К.А.Д.-К. № *, вх. *, ап. * против ЗАД „Б.В.И.Г." АД, вписано в ТР с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., пл. „П." № 5 иск за сумата 25 001,00(двадесет и пет хиляди и един) лева, - като частичен иск от 250000,00 (двеста и петдесет хиляди) лв.- главница, представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от Б. Г. Б., вследствие на ПТП от 10.01.2019 г., ведно със законната лихва върху присъдената сума от 06.02.2021 г. - датата на из□тичане на тримесечния срок за произнасяне по доброволната претенция от страна на ответника до окончателното заплащане на обезщетението;

Осъжда Б. Г. Б., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. С., бул. К.А.Д.-К. № *, вх. *, ап. * да заплати на ЗАД „Б.В.И.Г." АД, вписано в ТР с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., пл. „П." № * сумата от 630 лева , представляваща разноски по делото от които 330 лева за експертизи и 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред А. С. в двуседмичен срок от връчването му в препис на страните.

Съдия при ОС – В.: _____